

מ"ת 3334/09/14 - מדינת ישראל נגד מוראד עיסא

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 3334-09-14 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר)

בפני	כב' השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוראד עיסא (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לגמר ברור דינו.

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו שתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין וכן עבירה של החזקת סמים מסוג חשיש וקוקאין שלא לצריכה עצמית.

3. בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 7/5/14, בסביבות השעה 19:00, סחר המשיב בסם מסוכן מסוג קוקאין, בכך שסיפק לאחד בשם יעקב ממן (להלן: "ממן"), במקום המצוי בין כפר קאסם לאזור התעשייה ראש העין, קוקאין, וזאת לאחר תיאום טלפוני בין השניים.

בהתאם למיוחס באישום השני, בתאריך 1/6/14 סיכם הנאשם טלפונית עם ממן, כי ימכור לו קוקאין באמצעות שליח וזאת בתמורה לסכום של 400 ש"ח.

עניינו של האישום השלישי בכך שבתאריך 11/8/14, החזיק הנאשם בביתו שבכפר קאסם 1.15 ג' חשיש מתחת לספה בסלון, 0.2506 ג' קוקאין במטבח, 16 גרם חשיש ו- 3.5 ג' קוקאין בתוך קופסת אופטלגין נוזלי, אותה הניח בתוך שקית זבל סגורה בסמוך לפח על מרפסת ביתו.

4. המבקשת פרטה בבקשתה בכתב את הראיות לכאורה להוכחת האשמות המיוחסות למשיב. לשיטת המבקשת, קיימת עילה למעצרו של המשיב, נוכח המסוכנות לשלום הציבור, הנובעת מעבירות הסחר בסמים. עוד נטען, כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט נוכח קשריו של המשיב עם ממן. המבקשת גורסת כי עברו הפלילי המכביד של המשיב מחזק את המסוכנות הנובעת מן המעשים נשוא כתב האישום.

5. ב"כ המשיב טען לחולשה ראייתית בנוגע לעבירות הסחר ולאי חוקיות החיפוש, אשר במהלכו נתפשו הסמים בבית

המשיב. עוד גרס הסנגור, כי עסקינן במקרה של הפליה, נוכח העובדה שבמסגרת הפרשה נחקרו חשודים נוספים, אשר קיימות נגדם שיחות מפלילות, והמאשימה בחרה שלא להגיש נגדם כתבי אישום ובקשות מעצר. לשיטת הסנגור, נוכח החולשה הראייתית יש להורות על שחרורו של המשיב ולחלופין, להפנותו לקבלת תסקיר שרות המבחן, לצורך בחינת חלופת מעצר בעניינו.

ראיות לכאורה -

6. בהתאם **להלכת זאדה**, שומה על ביהמ"ש לשאול עצמו, לעניין קיומן של ראיות לכאורה, האם טיבן של הראיות שהוצגו בפניו, הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר על פיהן, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם. "ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר (ר' **בש"פ 8087/95 בעניין זאדה**).

לאחר שבחנתי את תיק החקירה, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמות המיוחסות למשיב, וזאת בהסתייגויות שיפורטו להלן;

7. הראיות המרכזיות המוכיחות לכאורה את עבירות הסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין הן:

התשתית הראייתית בתיק זה נסמכת בעיקרה על תוצרי האזנות סתר שבצעה המשטרה למכשיר הפלאפון של ממן, לצד מזכר הנוגע לפרשנות קודים מאת רכז המודיעין.

ההגנה איננה חולקת כי ההאזנה בוצעה למכשירו של ממן ולא הועלו טענות כנגד קבילות או חוקיות השיחות שנקלטו בהאזנת הסתר. בהקשר זה אוסיף, כי ממן אישר בחקירתו שהמכשיר עליו בוצעה ההאזנה שייך לו (הודעת ממן מיום 3/8/14 שעה 7:34 ש' 50). יתרה מכך, תימוכין לזיהוי קולו של ממן בשיחות, ע"י אנשי יחידת השקלוט, ניתן למצוא במזכר זיהוי קולות של אירשל, מיום 8/9/14, לפיו קולו של ממן במהלך חקירתו נמצא זהה לקולו של ממן בשיחת העוגן מס' 835 בהאזנת סתר מספר 111340.

לעיון בית המשפט הוגשו תמלילי שיחות שבוצעו לכאורה בין ממן לבין המשיב בתאריכים 7/5/14 ו - 1/6/14.

בשיחות הללו מזהה המשיב כדובר, ע"י אנשי יחידת השרטוט, כאשר בחלק מן המקרים מדובר בזיהוי המבוסס על נקיבת שמו הפרטי של המשיב "מוראד" ובחלק אחר של המקרים עסקינן בזיהוי קולו של המשיב.

תימוכין לזיהויו של המשיב, כמי ששוחח עם ממן, בתאריך ה - 7/5/14, ניתן למצוא בעובדה שבהתאם לתמלילי האזנות הסתר, התקשר הדובר, המזוהה כמוראד, אל ממן, ממכשיר שמספרו 0502875064.

בחקירת המשיב מיום 19/2/14, בתיק 82737/14, מסר המשיב את המספר 0502875064 כמספר הפלאפון

שלו.

בחקירת המשיב מיום 11/8/14, אישר המשיב כי הפלאפון שמספרו 0502875064 שייך לו, אם כי טען שאינו משתמש בו כמה חודשים (ש' 151). יתרה מכך, מכשיר הפלאפון האמור נתפש במהלך החיפוש בביתו של המשיב (ש' 152, דו"ח חיפוש אודי כהן). לא זו עם זו, מספר הפלאפון האמור, נמצא בזיכרון מכשיר הפלאפון של ממן תחת השם "מורד" (ראו דו"ח חדירה לחומר מחשב המסומן 74 בתיק החקירה).

יתרה מזאת, בהתאם למזכר זיהוי קולות של אירשל, מיום 8/9/14, קולו של המשיב בחקירה זהה לקולו של מוראד בשיחת העוגן מס' 4548 בהאזנת סתר מס' 110233/14. מזכר זיהוי הקולות מחזק, אם כן, את הזיהוי על פי קול, אשר בוצע ע"י אנשי יחידת השקלוט.

המסקנה המתבקשת מן האמור עד כה, הנה שלפחות לגבי השיחות שבוצעו ביום 7/5/14, קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב הוא ששוחח עם ממן ממכשיר שמספרו 0502875064, בשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, ואשר לתכנן אתייחס בהמשך;

תוכן השיחות -

א. השיחות מתאריך 7/5/14:

מן התמלילים עולה כי בסביבות השעה 15:26 התקשר המשיב לממן ואמר לו: "אני הולך להכין את זה בסדר?" ממן עונה לו: "תהיה בבית תחכה לנו, נבוא הוא יעשה את הבדיקה אני יודע" (שיחה 5195 האזנת סתר 2014-110233).

בסביבות השעה 19:00 משוחחים ממן והמשיב (ממן קורא לדובר בשמו "מוראד" ושני הדוברים מזהים עפ"י קול), כאשר ממן שואל את המשיב: "אתה מביא לי את זה? המשיב עונה: "כן כן אני..אתה נוסע אחרי לא?". המשיב אומר: "אני יביא לך אחד לבית כאילו?" וממן עונה: "לא, עכשיו..אתה לא יכול לשחרר אותי?". המשיב אומר: "כן, אתה יודע מה יש לי את הזה של מודי, אני יביא לך את זה?..שמונה, אז נעצור, יאללה עצור רגע, עצור" (שיחה 5219).

פלט איכונים שהוצא למכשיר הפלאפון של המשיב מלמד כי בעת שבוצעה שיחה זו בין המשיב לממן, שהה המשיב באזור ראש העין.

באותו היום בשעה 22:28 מתקשר ממן למשיב ומתלונן על מה שהביא לו המשיב.

ממן אומר: "ואלה אחי מה זה, מה מה שהבאת לי אחי זה לא אותו דבר, זה כמו תרופה בחיאת מוראד..".

המשיב עונה לו, בין היתר: "נכון שמנו בצלחת? נכון נשאר קצת? 8 נקודות זה זה, זה אח שלי, איזה אחר לא היה לי אחר, היה לי בפתח תקווה שתיים שלוש רציתי להביא לך מזה, אבל לא היה לי כאילו מקום..מה ש.. אח שלי נתן להוא, נכון הוא נתן לי את השמונה נקודות? הבאתי לך, זה מה שהבאתי לך" (שיחה 5235 האזנת סתר 2014-110233).

בהתאם למזכר הנוגע לקודים מאת רכז המודיעין יואלי לוי, המונח "8 נקודות על צלחת" פרושו סם מסוג קריסטל (הידוע ככינוי לסם קוקאין) במשקל של כ - 0.8 גרם.

בהקשרו של המזכר הנוגע לקודים, שנערך ע"י רכז המודיעין, אציין כי הפסיקה הכירה בעבר בקבילותן של ראיות, שנערכו מטעם המשטרה, ואשר תכליתן הייתה לפענח קודים הנמצאים בשימוש עברייני. לשם המחשה ניתן להפנות לע"פ 2996/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), אשר במסגרתו אושרה קבילותו של "מילון שיח הסמים" אותו הרכיבה המדינה, ובו מפורטים משמעות מלות הקוד וכן הסבר מפורט על תהליך פענוחה של משמעות המלים (ראו סעיף עא לפסק הדין). התייחסות נוספות בפסיקה ל"מילון קוד", המפרש מונחים הנשמעים בהאזנות סתר, ניתן למצוא בבש"פ 2649/11 יוסף עוואדה נ' מ"י (פורסם במאגרים).

משקלה של עדות רכז המודיעין יקבע במסגרת התיק העיקרי, לאחר שעדות זו תיבחן בחקירה נגדית ותשוקלל אל מול ראיות ההגנה. לעת הזו, בהיעדר טענה מטעם המשיב כנגד הפרשנויות המוצעות ע"י רכז המודיעין, ונוכח השלב הלכאורי בו עסקינן, מהווה המזכר האמור, ראיה לכאורה לכך, שהמונח "8 נקודות על צלחת", פרושו כינוי לסם קוקאין במשקל 0.8 גרם.

מן השיחות הנוגעות לתאריך ה- 7/5/14, כמפורט מעלה, בצירוף למזכר רכז המודיעין, עולה כי במועד האמור, סיכם המשיב עם ממן, כי יספק לממן סם מסוכן מסוג קוקאין וזאת בעת שהשניים נסעו ברכביהם איש אחרי רעהו. בשלב כלשהו, בהתאם לשיחה 5219 ולפלט האיכונים, נעצרו המשיב וממן באזור ראש העין, בכדי לבצע את העברת החומר. הוכחה לכאורה לכך שהמשיב אכן סיפק לממן את הקוקאין באותו מפגש, ניתן למצוא בשיחה מאוחרת בין השניים מאותו היום, בה מתלונן ממן בפני המשיב על איכות החומר שסיפק לו המשיב. באותה שיחה (5235), מאשר המשיב כי הביא לממן באותו היום "8 נקודות", שפורשו לכאורה כסם קוקאין במשקל 0.8 גרם.

עוד אציין, כי משהוטחו במשיב השיחות דלעיל ומשהתבקש המשיב ליתן הסבר לתוכן, מסר המשיב, כי הוא לא הדובר בשיחה וכי אין לו מה להוסיף (הודעת המשיב מיום 18/8/14 שעה 11:13 ש' 74 ואילך). ממן סרב בחקירתו להשיב על שאלות הנוגעות לשיחותיו עם המשיב, אף לאחר שהושמעו לו, ושמר על זכות השתיקה (הודעת ממן מיום 26/8/14 שעה 9:37 , ש' 11 ואילך).

לא למותר להוסיף, כי העובדה שלכאורה נתפש בשטח ביתו של המשיב, בתאריך ה- 11/8/14, סם מסוכן מסוג קוקאין, בכמות של כ - 3.5 גרם, מתיישבת עם הטענה כי המשיב סוחר בסם האמור, ומחזקת בעקיפין את הראיות הנוגעות לעבירה נשוא האישום הראשון.

נוכח כל האמור עד כה, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב סיפק לממן בתאריך ה- 7/5/14, סם מסוכן מסוג קוקאין.

עוצמתן של הראיות בעניין זה אינה מצויה ברף הגבוה ביותר, בשים לב לכך שלא נתפס במועד העסקה סם כלשהו ובהתחשב בכך שאין, לעת הזו, בחומר החקירה ראיות נוספות, פרט לשיחות הטלפון המקודדות, להוכחת העבירה שבנדון.

ב. השיחות מתאריך ה - 1/6/14 -

מתמליל שיחה 7655 עמדת האזנת סתר 2014-110233, עולה כי בתאריך 1/6/14 בשעה 15:26 התקשר לממן (שזוהה על פי קול), אדם בשם מוראד (שלא זוהה על פי קול אלא זוהה נוכח נקיבת שמו) וזאת ממכשיר שמספרו 0543625958. ממן ביקש ממוראד לשלוח אליו מישהו למושב עמישב והוא יתן לו כסף, תוך שהוא מבקש שלא יביאו לו זבל, אלא "משהו בסגנון שהיה אותו יום בבית שם". מוראד מבטיח לו לשלוח אליו מישהו, ומבהיר לממן כי "מה שיש למודי לא, לא שלא הכי טוב, פגוע יותר מדי". בשעה 15:29 ישנה שיחה נוספת ממוראד אל ממן, מאותו מכשיר פלאפון, כאשר מוראד מעדכן את ממן כי תוך רבע שעה או עשרים דקות יש מישהו באזור. מוראד אומר: " מהבוקר שלחתי אותו לחמש שש נקודות והוא עובד יופי". ממן מבקש שמוראד יפנק אותו במשהו טוב שלא יתבאס. השניים מסכמים כי ממן יתן לשליח 400 ₪. מוראד אומר לממן כי תוך רבע שעה האדם אצלו וממן אומר שיבוא ויביא משהו טוב (תמליל שיחה 7656).

בהתאם למזכר הנוגע לקודים מאת רכז המודיעין יואלי לוי , "פגוע יותר מדי" פרושו קריסטל שהוכנס בו חומר הרדמה של רופא שיניים בשם מונוקול.

כפי שצוין קודם לכן, משהוטחו במשיב השיחות דלעיל ומשהתבקש המשיב ליתן הסבר לתוכנו, מסר המשיב, כי הוא לא הדובר בשיחה וכי אין לו מה להוסיף (הודעת המשיב מיום 18/8/14 שעה 11:13 ש' 74 ואילך). גם ממן סרב בחקירתו להשיב על שאלות הנוגעות לשיחותיו עם המשיב, אף לאחר שהושמעו לו, ושמר על זכות השתיקה (הודעת ממן מיום 26/8/14 שעה 9:37 , ש' 11 ואילך).

ניתן לראות בחוסר נכונותו של המשיב לענות על שאלות החוקרים בנוגע לשיחות ובהיעדר הסבר מצדו לראיות שהוטחו בפניו, משום חיזוק לראיות המבקשת.

אקדים ואומר, כי בניגוד לעסקה הנוגעת לתאריך ה -5/7/14, הרי שבהקשרו של אישום זה, לא הוצגה בפניי ראיה כי העברת החומר אכן התבצעה בפועל, בהמשך לסיכום הטלפוני. כל שהובא לעיוני הנם תמלילי שתי שיחות, מהם ניתן ללמוד אודות הסכמה להעברת חומר, ככל הנראה סם מסוכן, ממוראד לממן. עוצמת הראיות בנוגע למהותו של הסם אודותיו סכמו ממן ומוראד, פחותה מזו הקיימת לגבי האישום הראשון, אם כי נסיבתית ניתן לומר שיש ראשית ראיה לכך שמדובר בקריסטל (כינוי לקוקאין לפי מזכר רכז המודיעין).

יתרה מכך, אף זיהויו של המשיב כדובר "מוראד" פחות מבוסס במקרה דנן, משום שלפחות לפי החומר שהוצג בפניי, מכשיר הפלאפון ממנו בוצעו ההתקשרויות לממן, אינו מזוהה כמכשירו של המשיב דווקא (בניגוד למכשיר הפלאפון ממנו בוצעו השיחות נשוא האישום הראשון) והמשיב זוהה נסיבתית בשיחות בשל נקיבת השם "מוראד" ולא על פי קולו.

סיכומם של דברים, לא מצאתי ראיות לכאורה להוכחת עבירה של סחר או של הספקת סם מסוכן ב -1/6/14, אם כי קיימות ראיות בעוצמה נמוכה לביצוע עבירה של קשירת קשר לסחר בסם מסוכן או לביצוע עבירה של עשיית עסקה אחרת בסם מסוכן.

8. הראיות המוכיחות לכאורה את העבירה של החזקת סמים מסוכנים מסוג חשיש וקוקאין שלא לצריכה עצמית -

בהתאם לדו"ח פעולה של רס"ר אזולאי מיום 11/8/14, ביום כתיבת הדו"ח בשעה 05:00 הגיעו השוטרים לבית המשיב כדי לבצע בו חיפוש בהתאם לצו חיפוש. בבית נכחו המשיב, אשתו וילדיהם. המקומות בהם נתפשו החומרים המפורטים באישום השלישי, מפורטים בדו"ח. בהתאם לדו"ח, נכחו המשיב ואשתו במהלך החיפוש. בתוך פח אשפה שהיה מצוי במרפסת הבית נמצאה שקית קשורה ובתוכה קרטון פיצה, מספר כוסות פלסטיק ואריזת קרטון בצבע צהוב, של תרופה מסוג אופטלגין נוזלי. בתוך קופסת האופטלגין נמצאו חומרים החשודים כסמים.

דו"ח הפעולה של אודי כהן מיום 11/8/14, מאשש את האמור בדו"ח של אזולאי, לרבות נוכחות המשיב ואשתו במהלך החיפוש שנערך עפ"י צו חיפוש מספר 41251-07-14. עוד עולה מן הדו"ח, כי כאשר המשיב נשאל במהלך החיפוש "למה יש סמים בבית" השיב "כשראיתי שיש משטרה בדלת זרקתי את זה מתחת לספה". עוד אמר המשיב כי "הבוף שלו".

מדו"ח הפעולה של תומר סבח מיום 11/8, עולה כי המרפסת בה נתפשה שקית האשפה הסגורה, מצויה בקומה השנייה בסמוך לדלת הכניסה. עוד בהתאם לדו"ח זה, המשיב נשאל לאחר תפישת השקית מתי הזמין את מגש הפיצה שנמצא בשקית, תוך שהראו לו את המגש, והוא השיב כי הזמינו את המגש הזה לפני יומיים.

המשיב ואשתו חתומים כנוכחים וכעדים על דו"ח החיפוש בו מפורטים החומרים שנתפשו בביתם (מסומן 71 בתיק החקירה).

בהתאם לחוות הדעת של ברמן וקולסקי, מן המעבדה האנליטית במטה הארצי, בחומרים שנתפשו בבית המשיב, כמפורט בדוחות, זוהו כ - 17 גרם נטו חשיש ו - 3.5 גרם נטו קוקאין.

המשיב הודה בחקירתו כי הסמים שנתפשו בתוך הבית, מסוג חשיש וקוקאין, הנם שלו (הודעה 11/8 ש' 81-94), אך טען כי אינו יודע למי שייכים הסמים שנתפשו בתוך קופסת האופטלגין שבשקית הסגורה (שם, ש' 99). לא למותר להוסיף, כי המשיב טען שהוא משתמש באופטלגין נוזלי וכי זרק את קופסת האופטלגין שנתפשה "מזמן". מנגד, מסר המשיב כי שקית הזבל שבתוכה נתפשה קופסת האופטלגין הייתה בחוץ מיום לפני החיפוש (שם, ש' 140-145).

לסיכום הראיות הנוגעות לעבירה דנן, אציין כי לא מצאתי ביסוס ראיתי לטענות הסנגור כנגד חוקיותו של החיפוש. חומר החקירה מצביע על כך שמדובר בחיפוש שנעשה על פי צו שיפוטי, בנוכחות המשיב ואשתו, כאשר המשיב ואשתו חתומים על דו"ח החיפוש. יתרה מכך, בניגוד לנטען ע"י ההגנה, הרי שבהתאם לדוחות הפעולה, תפישת שקית האשפה לא נעשתה בחשאי ובהסתר, אלא הוצגה לפני המשיב עוד במהלך החיפוש, עת התבקש המשיב ליתן תשובותיו בנוגע למוצרים שנמצאו בשקית (כגון: קופסת הפיצה).

המשיב אינו חולק על כך שהסמים שנתפשו בתוך הבית שייכים לו.

באשר לשקית האשפה- השקית נמצאה, לכאורה, במרפסת בית המשיב, בסמוך לכניסה לבית. בבית מתגוררים רק

המשיב, אשתו והילדים והמשיב לא העלה טענה בדבר שיוך הסמים לאדם אחר כלשהו. המשיב קושר עצמו בחקירתו לשקית האשפה הקונקרטית, שנמצאה סגורה, ומאשר כי בתוכה מצויים מוצרים השייכים לו (לרבות קופסת האופטלגין בה היו הסמים בהתאם לחוות דעת המעבדה). מבלי לקבוע מסמרות לעניין התיק העיקרי, הרי שניתן לומר, כי המסקנה הלכאורית המתבקשת ממכלול הראיות דלעיל, הנה שהמשיב הוא שהניח את קופסת האופטלגין שלו בתוך השקית של ביתו, ולא אדם אחר, ולפיכך הסמים שנמצאו בקופסא היו בחזקתו.

התוצאה היא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירה של החזקת סמים מסוג חשיש וקוקאין, שלא לצריכה עצמית, ע"י המשיב.

עילת מעצר ובחינת האפשרות להסתפק בחלופה -

9. העבירות המיוחסות למשיב, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

כפי שנקבע לא אחת בפסיקה:

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרי עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [ראו למשל **בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 11.5.2011)].

עת בעבירות מסוג זה עסקינן, הלכה היא כי: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר."** [**בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל**, (טרם פורסם 25/5/09)].

עוד נקבע בפסיקה כי:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי ככלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל) [פורסם בנבו], 26.8.09)). שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן." [**בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 14.12.10). פסקה 8 להחלטת כב' השופטת ארבל].

10. למסוכנות הנלמדת ממעשיו הלכאוריים של המשיב יש להוסיף את המסוכנות הנלמדת מעברו הפלילי. לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, איומים, פריצה לרכב וגניבה מרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, זיוף ועוד. כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי למשך 3 חודשים בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית (ת"פ 17320-11-09 שלום פ"ת).

11. אף במקרים בהם קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, על ביהמ"ש לבחון כלום ניתן לאיין את המסוכנות ולהשיג את מטרות המעצר בדרך שפגיעתה בחרות המשיב פחותה.

12. "הפסיקה עמדה זה מכבר על הזיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר. בהשאלה מתורת הסעדים הזמניים במשפט האזרחי, קיימת "מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך, ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד-משמעיות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר" (בש"פ 5564/11 פלוני נ' מ"י וראו גם בש"פ 9008/11 צחי ווקנין נ' מ"י (פורסמו במאגרים)).

13. לאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבותיו של מקרה זה, כמו גם לטיבן ולעוצמתן של הראיות, כמבואר מעלה, באתי לכלל מסקנה כי בטרם קבלת החלטה סופית בשאלת מעצרו של המשיב, יש מקום לקבלת תסקיר שרות מבחן בעניינו, וזאת מבלי שהדבר ייצור ציפייה או הסתמכות בלב המשיב.

14. טרם סיום אציון, כי לאחר שעיינתי בתמלילי השיחות, הנוגעות לחשודים אחרים, אליהן הפנה ב"כ המשיב בטיעונו, לא מצאתי כי יש בהם כדי לבסס ראייתית טענת הפליה בנוגע למשיב.

15. שרות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב ועד לקבלת תסקיר, יוותר המשיב במעצר.

המשך הדיון בבקשה ידחה למועד שייקבע ע"י כב' השופט התורן במעמד השמעת ההחלטה.

שרות המבחן מתבקש להכין תסקירו עד למועד הדיון הנדחה.

העתק ההחלטה יועבר לשרות המבחן.

הנאשם יובא לדיון הנדחה באמצעות שב"ס.

חומרי החקירה, שהוגשו לעיון בית המשפט, הושבו ביום 14/9/14 לידי נציגת לשכת התביעות, עו"ד כהן-ורמז, על מנת שזו תעבירם ללשכת תביעות מעצרים פתח תקווה.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, בהעדר
הצדדים.